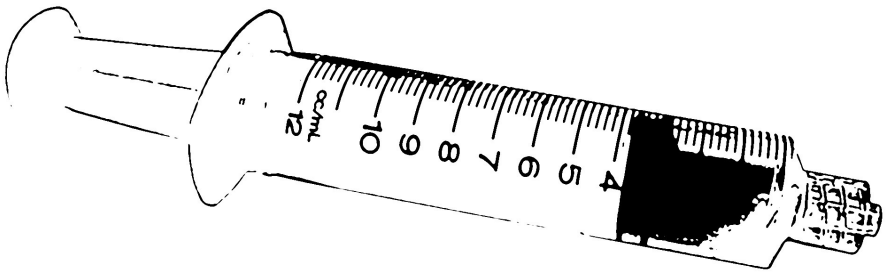

RUISKU 1/07

Sisältö

Pääkirjoitus
Puheenjohtajan palsta
Asuntokohde-esittely
Aution saaren levyt
Laitosneuvosto palsta
Alkukeitos-haastattelu
Päivänvalo pahentaa ongelmaa
Oraakkelin kertomaa
Loppukeitos

Toimitus

Julkaisija:
Jyväskylän yliopiston ke-
mistit ry - Radikaali

Päätoimittaja:
Antti Kukkonen

Taitto ja ulkoasu:
Antti Kukkonen

Toimittajat:
Kai Vähämaa
Markus Oja
Jouni Helin
Sanna Pylvänäinen

Oikoluku:
Petrus Suokas

Kuvat:
Markus Oja
Antti Kukkonen
Wikimedia Commons

Painopaikka:
Jyväskylän yliopistopaino
huhtikuussa 2007

Taitossa kulunut
kahvimäärä:
1,75 litraa

Painosmäärä
150 kpl

7. vuosikerta

Pääkirjoitus

Allekirjoittaneelle oli vielä maaliskuun lopussa hämärän peitossa, missä vaiheessa aika riittäisi Ruiskun tekemiselle, mutta kohtalo puuttui peliin ja päätti ratkaista asian puolestani. Ilkeimmällä mahdollisella tavalla.

Aprillipäivänä alkaneet silmäoireet pahenivat parissa päivässä niin paljon, että pelkäsin sokeutuvani. Kovapäisenä menin matkan päivystykseen kävellen ja saavuttuani keskussairaalan kohdalle olin käytännössä sokea. Palvelu oli yllättävän ripeää ja vartin odottelun jälkeen sairaanhoitaja tuli mittamaan verenpaineeni, systolinen paine oli 270 mmHg. Normaalin ollessa alle 130 ja välittömän hoidon rajan ollessa 180-200 mmHg.

Puheenjohtajan palsta

En aio tylsistyttää teitä poliittisella diibadaaballa tai ilmastomuutossp ekuloinnilla tai opintojärjestelmäkri-tisoinnilla tai millään muullakaan asiallisella aiheella. Jätän ne sellaisille kirjoittajille, jotka taitavat sen minua paremmin. Sen sijaan istahdan hetkeksi alas ja muistelen mennyttä kevättä. Voi pojat! Kyllä elämä on ihmisen parasta aikaa. Laskettiin mäkeä, sitseiltiin ruotsinkielenopiskelijoiden kanssa, saunottiin ja kokousteltiin, oltiin bilsareiden kanssa naamat naamareiden kera ja ehkä vähän opiskeltiin siinä sivussa. JYLYn kanssa yhteistyössä järjestetty excu ChemBio-messuille Helsinkiin ei ollut mikään varsinainen massaryntäys, mutta sitäkin nastempi reissu. Ihan

Silmäoireeni johtuivat siis hyper-tensiivisestä kriisiistä. Siitä alkoi kaksi vuorokautta kestänyt pyöritys, johon mahtui kymmeniä kokeita ja muutama litra suoneen pistettäviä liuoksia. Syy korkeaan veren-paineeseen selvisi lopulta, kun munuaisarvot olivat hälyttävissä lukemissa. Parin viikon sairaalassa olon jälkeen oli edelleen mysteeri, että mikä munuaiset oli saanut huonoon kuntoon.

Tätä kirjoitettaessa loppuratkaisu ei ole vielä selvillä. Selviänkö tästä lääkityksellä vai onko edessä loppuelämän kestävä dialyysihoito. Se jää tulevaisuuden ratkaistavaksi. On vain yksi suunta, eteenpäin.

Antti Kukkonen

Heips!

vain vinkkinä ensi kevääälle. Radikaali sai myös ensimmäisen virallisen pokerimestarinsa helmikuussa monen tunnin taistelun jälkeen, josta ei puuttunut verta, hikeä saati kyyneleitä: Onnittelut ja fanfaarit Elisa Lehtilahdelle!

Vaikka tätä juttua kirjoittaessani on vappuriennotkin vielä edessä, niin uskallan sanoa tämän kevään olleen Radikaalin toiminnan kannalta menestyksenkäs. Kiinan muurin kokoinen kiitos siitä kaikille teille, jotka olette osallistuneet näihin tapahtumiin!

Aurinkoista kesää odottaen,

Jouni Helin

Asuntokohde-esittely

KOAS Veturi

Antti Kukkonen, missä tämä kohde sijaitsee?

Vapaudenkatu 66, kivenheitto Matkakeskuksesta Tourulaan päin.

Millainen asunto on?

Neliöitä on liian vähän, vuokra on liian suuri ja tyyppi on Soluyksiö. Kyseessä siis KOASin markkinointiosaston konsti markkinoida soluasuntoja "yksiöinä".

Mitä hyviä puolia kohteessa on?

Keskustan läheisyys, rakennusvuosi (2003), jota ei huomaa mitenkään muuten kuin lattialämmityksenä. Muu rakennustekniikka on kuin suoraan Itä-Saksan kukoistusvuosilta.

Mitä puutteita kohteessa on?

Hissillä on tapana jättää kerrosten väliin. 6.kerroksessa on esiintynyt vesivahinkoja, johtuen pannuhuoneen "vuodoista".

Kenelle suosittelisit tätä kohdetta?

Sellaiselle ihmiselle jonka täytyy ihmissuhteiden takia asua Matkakeskusten lähellä. Pääsee nopeasti Jyväskylästä pois tarvittaessa.

Miten itse päädyit tänne asumaan?

Viime syksyisen asuntosekoilun ansiosta. Irtisanoin Kortepohjan yksión hetken mielijohteesta ja olin jo lähellä jäädä sillan alle, mutta sitten tuli tämä hätäratkaisuna ja tähän on tullut nyt jäätyä asumaan.

Aution saaren levyt

Dream Theater – Metropolis pt. II: Scenes From A Memory (1999)

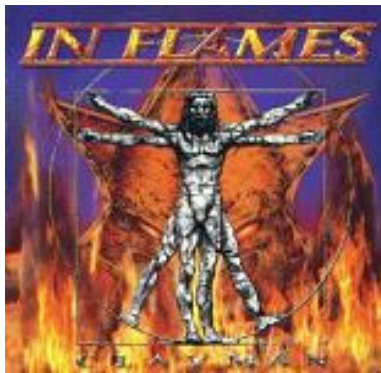
Tämä levy olisi todennäköisesti ensimmäisten pakattavien joukossa siitä syystä, että mukaan pitää ottaa nimenomaan kokonainen levy eikä yksittäisiä kappaleita. Tämä kyseinen levy on todella loistava kokonaisuus, joka kertoo mielenkiintoisen – ja surullisen – tarinan, tragedian nuoren naisen murhasta. Levyn lyriikat käsittelevät myös hyvin eksistentiaalisia aiheita. Sen tarkemmin en ala juonenkäänteitä tässä ruotimaan, vaan jokainen muodostakoon oman versionsa tarinasta, jos sattuu levyä kuuntelemaan. Levy jättää nimittäin jonkin verran kuulijan oman tulkinnan varaan. Vaikkakin levy on jaettu kappaleisiin niin cd-levyn raitoina, kuin takakannen ”biisilistana”, niin kappaleiden väliin ei jää taukoja ja levyä kuunnellessa on vaikea sanoa koska ”kappale” vaihtuu. Moni saattaa pitää Dream Theaterin musiikkia soittotekniikan taidonnäytteenä ja suoranaishana ”munailuna”. Ehkä bändin musiikki huonoimmillaan onkin jotain siihen suuntaan. Tämä levy on kuitenkin hyvä todiste siitä

että yhtye osaa tehdä muutakin kun vain ”osoittaa soittotaitoaan teknisesti äärimmäisen vaativilla kappaleillaan”. Tässä tapauksessa koko levyn voi mieltää yhdeksi suureksi hitiksi, vaikka se tuskin on ikinä radiosoittoon päässykään, kun kesto on yli tunnin ja yksittäisten raitojenkin kesto on monesti jopa kymmenen minuuttia. Levyllä ei nouse yksittäisiä kappaleita muiden yläpuolelle, vaan levy on kokonaisuus - enemmän kuin kappaleidensa summa. Levy olisikin syytä kuunnella kerralla alusta loppuun, mielellään kuulokkeilla, levyn kansilehti (lyriikat) nenän alla, eikä tietenkään taustamusiikkina. Musiikki kulkee laidasta laitaan osana tarinaa; on raskaita ja rauhallisia, iloisia ja surullisia osuuksia. Jos levyn musiikki pitäisi jotenkin kategorisoida, olisi käsite *progressiivinen metalli/rock* melko lähellä totuutta (allekirjoittaneella ei ole tarkempaa tietoa, miksi bändi itse musiikkinsa luokittelee, jos ylipäänsä luokittelee). Levystä todennäköisesti saa vielä enemmän irti, jos soittaa itse jotain soitinta. Ainakin itse pianoa ja kitaraa hieman soitelleena ei voi muuta kuin ihmetellä ja ihailaa kauniita melodioita, erikoisia rytmejä ja instrumentaaliosuuksia (niitä hienoja sooloja, joista ”soittotekniikan palvonta” -syytteet ehkä juontavat juurensa). Soitto yltyy välillä melkoiseksi ilotulitukseksi kitaristin ja kosketinsoittajan ”ottaessa mittaa toisistaan”, mutta nopeus ei ole se olennaisin asia tällä levyllä, vaan soolot sopivat kohdilleen rauhallisempien ja tunnelmallisempien kohtien lomaan.

Pakko tunnustaa, ettei tämä levy auennut minullekaan ihan ensimmäisellä kuuntelukerralla, mutta jo toisella kerralla totesin pitäväni levystä paljon. Levy tulee vielä nykyäänkin kuunneltua läpi muutaman kerran vuodessa

Lopuksi vielä pari varoitusta: 1 – levyyn voi kasvaa kiinni ja se on pakko kuunnella aina kokonaan, mikä lyhentää elämäsi joka kuuntelukerralla reilun tunnin verran. 2 - jos et pidä muusta Dream Theaterin tuotannosta, niin et pidä tästäkään, sillä peruselementit ovat kuitenkin samat kuin muillakin levyillä. Uskallan silti suositella tutustumista tähän "helmeen" - musiikkimieltymyksistä riippumatta.

In Flames – Clayman (2000)

Ensinnäkin ottaisin koko bändin tuotannon mukaan, jos vain mahdollista. Päätin nyt kuitenkin pitkän harkinnan jälkeen poimia tämän levyn edustamaan yhtyeen musiikkia, – yhden määritelmän mukaan – melodista death metallia. Valitsin tämän levyn ehkä sen takia,

että se edustaa mielestäni bändin eräänlaista "murrosvaihetta". Koko tähän päivään mennessä julkaistuun tuotantoon verrattuna levy sisältää sekä vanhoja että uusia elementtejä. Tällä levyllä oli aiempiin levyihin verrattuna enemmän puhtaita lauluosuuksia. Myös kone-elementtejä oli jo kuultavissa taustalla. Tämän levyn jälkeen bändin musiikki on käynyt läpi isompia muutoksia ja minun mielestäni bändille tunnusomainen melodisuus on myöhemmässä tuotannossa joutunut liiaksi antamaan tilaa koneille ja yksinkertaisemmalle rymistelylle. Väärinkäsitysten välttämiseksi täytyy tässä kohtaa painottaa, että uudemmatkin levyt ovat kerrassaan loistavia, mutta jos ei paremmin tietäisi, niin niitä voisi jopa luulla eri bändin tuotoksiksi. Muutos bändin soundissa johtuu todennäköisesti myös osittain jäsenten vaihtumisesta tätä edeltävän levyn (Colony) teon aikana. Tämä levy on täynnä loistokkaita kappaleita, sellainen jota kuunnellessa ei tarvitse hypätä yli niitä "ei-niin-hyviä" kappaleita. Levy onkin viihtynyt mp3-soittimessa niin kauan kun olen soittimen omistanut. In Flamesin melodinen metalli on vuosien varrella kestänyt kovaa kulutusta. Minun mielestäni kaikki levyn kappaleet ovat loistavia, mutta joukosta erottuu muutama vielä edukseen: aloitusraitia "Bullet Ride", "Pinball Map" ja omasta mielestäni levyn paras kappale "Only for the Weak". Tässä yhteydessä voisi mainita myös toisen Göteborg-metallia edustavan orkesterin, johon varmasti moni In Flamesista pitävä on tutustunut – tai ainakin olisi syytä tutustua: Soilwork. Myös Soilworkin tuotantoa saattaisi tarttua matkaan.

Lamb of God – Ashes of the Wake (2004)

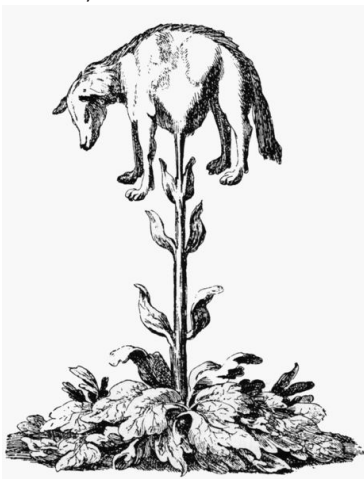
Tämä levy olisi käyttökelpoinen, jos pahan päivän tullen haluaisi pelotella saaren mahdolliset muut asukit asettumaan saaren vastakkaiselle reunalle. Bändin musiikki on todella "aggressiivista runttausta", joka kulkee Panteran jalanjäljissä ja on mielestäni omalta osaltaan onnistunut hyvin täyttämään Panteran jättämää aukkoa raskaan kitarariffittelyn saralla (rest in peace, Dimebag). Bändi on minulle melko uusi tuttavuus, enkä ole toistaiseksi kuunnellut juuri muuta kuin tätä levyä. Tähän asti bändi on kuitenkin tehnyt niin lupaavan vaikutuksen että haluaisin ottaa kyseisen levyn mukaan. Kuten arvata saattaa,

mukaan lähtisi myös Panteran tuotantoa. Samaan tarkoitukseen kävisi myös esimerkiksi Killswitch Engage -nimisen yhtyeen musiikki.

Hyviä levyjä olisi niin paljon. Tuntuu että aiheesta voisi kirjoittaa kokonaisen kirjan, ja että tarvitsisin melkoisen rahtialuksen kuljettamaan minut ja haluamani levyt saarelle. Nyt koen tehneeni suurta vääryyttä monelle loistavalle levyille ja bändille. Pitääkseni jutun kohtuuden rajoissa joudun kuitenkin tällä kertaa tyytymään näihin kolmeen. Eli siis levyjen valikoiminen tositilanteessa olisi todennäköisesti ihan täysin ylitsepääsemätön ongelma. Nämä levyt tulivat tällä kertaa ensimmäisinä mieleen, kaksi viimeistä ehkä juuri siksi, että ne ovat tällä hetkellä "kuuntelussa". Kuten jo aiemmin sanoin, levyt vaihtuisivat jos päätös pitäisi tehdä huomenna.

Jouni haastoi minut viime Ruiskussa tämän jutun kirjoittamiseen. Minä vuorostani siirrän levyjen valitsemisen tuskan Ari Rantalalle ja Kimmo Niskaselle. Teidät on haastettu!

Kai Vähämaa

Laitosneuvosto palsta

Kemian laitosneuvosto päätti kevään kolmannessa kokouksessa jäädä pois Nano koulutuksen kandidaatti ohjelmasta äänin 5-4. Koulutus olisi ollut hiema erilainen kandidaatin tutkinto, johon olisi valmiiksi kuulunut Nano maisterin koulutukseen vaadittavat sivuaineet niin fysiikasta kuinbiologiasta. Ohjelmaan olisi valittu erikseen opettajankoulutettavien suoravalinnan tapaan sisään pyrittäessä.

Olen laitosneuvoston jäsen nyt toista vuotta ja täytyy sanoa, että päätös jättäytyä Nano kandi ohjelmasta kokonaan oli ehdottomasti tyhmin tänä aikana. Viimeisin mitä kuulin käytävillä asiasta oli se miten koko Ylistö kohusi päätöksestä seuraavana päivänä.

Pöntöstä eivät menneet alas vain mahdollisuus houkutella Nanosta kiinnostuneita opiskelijoita kemialle ja selkeä panostus Ylistönlaajuiselle yhteistyölle asiassa. Siinä sivussa haistatettiin suorat taas yhdelle mahdollisuudelle nostaa kemian valmistuneiden määrää motivoituneiden opiskelijoiden ansiosta tulevaisuudesta, sekä nostattaa Jyväskylän Kemianlaitoksen houkuttelevuutta opiskelupaikkana. Puhumattakaan mahdollisuudesta kehittää kemian opintoja Jyväskylässä.

Ensimmäinen ottaa päähän varsinkin, koska kemialta valmistuneiden määrä on viimevuosina ollut pahasti laskussa koko Suomessa. Helsingissä valmistuneiden määrä tippui viimevuonna puoleen tavoitteesta ja vaikka meillä tilanne ei vielä olekaan yhtä huono ei suunta hyvältä näytä. Opiskelijat ja henkilökunta ovat kuitenkin tehneet reippaasti töitä tilanteen korjaamiseksi, josta hyvänä esimerkkinä on Alkukeitos

eli kemian "lentävä lähtö" uusille opiskelijoille ensisyyksynä. Nano kandin hylkääminen ja hautaaminen näyttää huonoa esimerkkiä kaikille kehittämishankkeille Kemiällä vaikkei sitten käytännössä niin psykologisessa mielessä.

Olkoonkin, että vaikka varsinaista ohjelmaa ei nyt ole sen palikat löytyvät opinto-oppaasta etsimällä ja opiskelija voi ne itsenäisesti suorittaa. Mitään suurempaa panostusta ja kannustusta ohjelmaan tuskin kumminkaan löytyy yleisesti henkilökunnan puolelta. Kokonaisvaikutukset jäävät nähtäväksi tulevaisuudessa.

Mitä muuta me nyt sitten olemme saaneet aikaiseksi yhden ammutun Nano kandin ohjelman lisäksi?

Alkukeitos on ehdoton esimerkki hyvästä suunnasta, siitä lisää juttua toisaalla tässä lehdessä.

Radikaalin ja laitosneuvoston opiskelija jäsenten ehdotus perus ja aineopintojen tasoisille kurseille tulevista "ryhmä laskuajoista" uuteen opiskelijoiden laskuharjoitustilaan E301 saatiin hyväksyttyä. Kyseessä on siis kokeilu saada opiskelijat tekemään enemmän yhteistyötä laskuharjoitusten kanssa antamalla jokaiselle laskuharjoituksiasiasältävälle perus- ja aineopintojen tasoiselle kurssille oma yhteislaskuaika laskuharjoitustilassa, jolloin kurssin tai laskuharjoitusten pitäjä käy lyhyesti auttamassa, jos jollakulla on ylitsepääsemättömiä ongelmia laskujen ja tehtävien kanssa. Tärkeämpää on kuitenkin se, että opiskelijat opettaisivat toisiaan, tekisivät yhteistyötä eivätkä menettäisi toivoaan vaikeiden tehtävien kanssa.

Eli jotain hyvää ja jotain huonoa. Työ ei kuitenkaan lopu tekemällä. Joten takaisin kehityspöydän ääreen.

Markus Oja
Laitosneuvoston opiskelija jäsen

Alkukeitos-haastattelu

Laitoksen suorilla ja yllätyksettömillä käytävillä voi törmätä muihinkin kuin lisää kahvia noutaviin teoreetikoihin tai likaisia tisluslaitteistoja kantaviin synteetikoihin. Eräänä hämyisenä keskiviikkona hiivin salakavalasti Alkukeitos-projektin johtajan Mika Petterssonin huoneen ovelle ja hyökkäsin sisään kunnon reportterin tavoin mikki ojossa kyselemään töykeitä ja luotaan työntäviä kysymyksiä seitsem... siis ainejärjestölehtemme Ruiskuun.

Mika Pettersson

Kotoisin: Syntynyt Helsingissä, mutta viettänyt lapsuuden ja nuoruuden Hangossa.

Aloittanut opinnot: 1990 Helsingin yliopistossa

Valmistunut maisteriksi: 1995

Helsingin yliopistosta

Valmistunut tohtoriksi: 1998

Helsingin yliopistosta

Akatemiatutkijan virka Suomen

akatemialta: 2002-2007

Fysikaalisen kemian lehtorin virka:

2003, josta virkavapaalla syksyyn

2007 asti

Kommentti tämän hetkisestä työstä:

”Mahdottoman kivaa. Ei ole vielä yhtäkään päivää tullut, jolloin ei olisi tehnyt mieli lähteä töihin.”

Tullut Jyväskylään vakituisen viran ja hyvien tutkimusmahdollisuuksien perässä.

Mikä oikeastaan on Alkukeitos?

Mika: ”Uusille opiskelijoille pakollinen opintojakso, joka toteutetaan 1,5 - 2 viikon intensiivijaksona heti opintojen alussa. Siinä tehdään monenlaista mukavaa ja hyödyllistä toimintaa, tutustutaan laitokseen, sen henkilökuntaan, opiskelijoihin ja toisiin uusiin opiskelijoihin. Mun mielestä se oleellinen sisältö on aikalailla siinä.”

Miten se projekti sitten lähti liikkeelle?

Mika: ”Se lähti kyllä sillain, että meillä oli fysikaalisen kemian osastokokous syksyllä 2006. Siellä sitten maailmaa parannettiin vähän ja todettiin niinku aikasemminkin joskus on todettu, että tää valmistuneiden määrä on jo monta vuotta laskussa meidän laitoksella. Ja muutenkin havaittiin sellaisia ilmiöitä, että monilla opiskelijoilla on vaikeuksia opintojen etenemisen kanssa. Osa ehkä keskeyttää ja lähtee muualle. Sitten vaan päätettiin, että tarttis tehdä jotain. Sit me perustettiin sellainen ihan vapaaehtoisvoimin tällainen Alkukeitos-työryhmä, tosin se ei silloin vielä ollut alkukeitos-nimellä, mutta ihan semmonen muutama vapaaehtoinen fyskokemmalta lähti siihen ja siitä se lähti liikkeelle ja sit alettiin kutsuun muuta porukkaa mukaan, mut tää oli se alku.”

Radikaali ja JYLY tulivat sitten siihen ja opiskelijoita muutenkin mukaan.

Mika: "Tosiaan sitten, kun ruvettiin muuta väkee kutsuun, niin sitten tuli joka osastolta ja opiskelijajärjestöistä justiin. Huomattiin, että muuallakin oli pohdittu ihan samanlaisia asioita. Vaikka se meidän kannalta lähti tuolta liikkeelle, niin tietysti aika oli jotenkin kypsä sille.

Minkälaisen vastaanoton se on saanu laitoksella?

Mika: "Pääosin myönteisen ja innostuneen. Ja sehän näkyi siinä, että mehän saatiin vapaaehtoisia ja innostuneita ihmisiä mukaan eri osastoilta ja tietysti Radikaalista. Ja ihan siis koko porukka on oikeestaan ihan vapaaehtoisena siinä liikkeellä, että en mä ainakaan tiedä, että mahtikäsillä olis ketään siihen hommaan pakotettu. Hyvin paljon tuli väkee siis vähän vissiin parikymmentä alkuvaiheessa. Mikä osoittaa, että se oli varsin hyödyllinen aloite ja ihmiset oli innostuneesti mukana siinä. Ja kuten sanoin, muillakin osastoilla oli pohdittu asiaa ja hahmoteltu vähän samanlaista kuvioo. Mut sitten on kyllä sellaisiakin kommentteja kuultu, että tää on ihan hukkaan heitettyä aikaa, että tälläistäkin löytyy."

Kaikkia ei voi koskaan miellyttää. Mitä tavoitteita loppujen lopuksi projektilla on? Sä tossa mainitsitkin muutaman kappaleen alkukeitosta kuvata.

Mika: "Tavoite on luoda opiskeluun kannustavaa ja positiivista ilmapiiriä koko laitokselle. Tää olis niinku yleisesti ottaen sellanen hyvä tavote tässä. Meillä on monenlaisia keinoja ja toimenpiteitä: tuetaan opiskelijoita

ja neuvotaan, sit seurataan heidän edistymistään heti opintojen alusta lähtien, välitetään oikeanlaista tietoa ja opastetaan kurssivalinnoissa. Sitten tosiaan tää tutustuttaminen on tärkeitä, että opiskelijat ja henkilökunta tutustuu toisiinsa ja luodaan semmosta yhteishenkeä koko laitokselle. Opiskelijat pääsevät heti alussa tutustumaan osastoihin ja siellä tehtävään tutkimustyöhön, näkemään mitä se vois olla. Ihan tää urasuunnittelu vois lähtee käyntiin heti alusta. Olis tosiaan joku visio siitä, että mihin sitä tähtää niissä opinnoissa. Mikä musta tulee? Sais heti kuvaa siitä minkälaiseen työhön tai hyvään toimenkuvaan se vois johtaa, kun täältä joskus valmistuu. Mut sit kaikkien näiden toimenpiteiden toivotaan vaikuttavan positiivisesti myös tutkintomääriin tulevaisuudessa, et saatais katkaistua tätä huonoa kehitystä, jota tässä on ollu. Ja oikeasti saatais opiskeluilmapiiri ja yhteishenki kohoomaan ja sitä kautta se vaikuttais oikeesti kaikkeen positiivisella tavalla.

Jos sun pitäis keksiä jotain, niin mitkä ovat projektin heikkouksia?

Mika: "Heikkouksiahan meillä ei tietenkään oo." (naurua)

Mika: "Tässön tietysti sellainen riski, että kun tää on ihan uus kurssi ja ihan niinku tyhjästä luotu, niin ja siinon paljon erilaista sisältöä. Sen sisällön toimivuutta on vähän vaikee ennustaa. Voihan olla, että joku meneekin täysin mönkään. Nyt ekalla kerralla kokeillaan sellaista formaattia, mikä nyt ollaan saatu kasaan ja parannellaan sitten palautteen perusteella. Onhan se vähän riskiä alkaa uutta jaksoa tekeen tyhjästä ja sitten keksiä sinne ite jotain."

Entä millaisia vahvuuksia projektista löytyy? Mikä nousee ensimmäisenä mieleen?

Mika: "Ilman muuta se on mielestäni tämä, että meillä on suuri joukko innostuneita ihmisiä toteuttamassa tätä. Meillähän ei ollut ensin mitään ja nyt ollaan saatu muotoiltua hyvinkin laaja pohja sille ihan sen takia, että on ollut paljon väkeä, jotka on lähteneet tähän mukaan."

Miten ajattelet sen onnistuvan? Millaiset odotukset sinulla on tästä projektista?

Mika: "No, ne on hyvin suuret. Et mä ää ainakin ajattelen, että se onnistuu erinomaisen hyvin. En kai minä muuten tässä vetäis tätä. Ei se onnistuiskaan, jos ajattelis, että se menee pieleen. Sillain voi tietysti käydä, jos joku käsketään tekemään tällainen. Kylmä uskon, että tää toimii erittäin hyvin."

No sehän on ihan positiivista. Viimeisinä kysymyksinä: jos alkukeitos olisi liuos, minkä värinen liuos se olisi? Tai jos alkukeitos olisi molekyyli, millainen molekyyli se olisi?

Mika: "Joo nää olikin hyviä. Ensin mä rupesin miettimään, että se olisi sellainen kirkas ja hohtava liuos, mut sit mä ajattelin, että se on vähän tollanen tumma ja

sakea liuos. Sen takia, että meidän keitoksessa on niin paljon kaikkia hyviä aineita, että väistämättähän siitä tulee sellainen tumma ja sakea liuos. (naurua) Molekyylistäkin hahmottelin, että jos tää olisi sit taas molekyyli, niin tää olisi sellainen orgaanisen dendrimeerimolekyyli, mitä professori Rissanen esimerkiksi tutkii. Semmoinen haarottuva molekyyli. Meidän dendrimeerissä olisi monenlaisia haaroja ja ketjuja, jotka yhdessä muodostaisivat sellaisen kauniin, hienon ja toimivan rakenteen."

Kiitos haastattelusta tämä varmaan valaisee monta asiaa. Muidenkin kuin meidän projektissa mukana olleille.

Mika: "Joo niin aivan on aina ilo auttaa seiskalehteä" (nauha päättyy iloiseen nauruun haastateltavan ja toimittajan puolelta).

Ja niin pakenin nauhani kanssa takaisin nanotalon sokkeloisille käytävillä. Pakomat kallani törmäsin onneksi vain yhteen fyysikkoon, joka oli niin kahvin tarpeessa, ettei hän ilmeisesti edes huomannut minua. Rankkoja nuo fysiikan opinnot.

Itsekin alkukeitoksessa mukana olleena

Markus Oja

Päivänvalo pahentaa ongelmaa

Jokainen on voinut huomata kuinka tänä keväänä maaliskuu oli erityisen lämmin. Itseasiassa, se oli lämpimin maaliskuu sitten viime vuosisadan alun. Kaikki puut olivat täydessä lehdessä ja sankka joukko ötököitä ja käärmeitä ryömi Jyväskylän puistoissa, kun normaalina keväänä voisimme nähdä tähän aikaan lumihiutaleen tai pari.

Tämän ei pitäisi tulla yllätyksenä kenellekään tiedostavalle kansalaiselle. Kuten tiedämme, kesäaikaan on siirrytty jo vuodesta 1981 lähtien. Kansanedustajat eivät ole tulleet ajatelleeksi, että tämä ylimääräinen tunti auringonvaloa

voi kiihdyttää ilmastonmuutosta. Vai ovatko he?

Ehkä tämä on vain yksi juoni taistolaisten ja viherpiipertäjien hallitsemassa eduskunnassa jonka tavoite on saada meidät uskomaan, että ilmastonmuutos on todellinen ongelma. Seuraavalla kerralla tarvitsemme tarkemmat tutkimukset, kun eduskuntamme säätää lakeja joilla on yhtä kauaskantoiset vaikutukset.

Konna M. Mängimies

Oraakkelin kertomaa lähitulevaisuuden tapahtumista

1. Sarkozysta tulee Ranskan presidentti
2. Suomi ei voita jääkiekon mm-kisoja
3. The Ark voittaa euroviisut
4. Viinaveron nosto lisää humalaperäistä juomista
5. EU päättää tuoda pingviinit ilmastopakolaisina etelänavalta Suomeen
6. Väyrysestä tulee pääministeri, kun paljastuu että Susan Kuronen (Ruusunen) oli Venäjän agentti
7. Autot kulkevat vedellä

Loppukeitos

Siinä tapauksessa, ettet ole vielä vakuuttunut siitä, että ihminen on tuomittu tyhmyyteen, tässä on muutama esimerkki. Ohjeet ovat aitoja, kulutustavaroissa nähtyjä...

Saippuapalassa:

"Ohjeet: käytä kuten tavallista saippuaa."
(Eli?)

Sipsipussissa:

"Voit olla voittaja! Ei ostopakkoa. Ohjeet pussin sisällä."
(Myymlävarkaan erikoinen)

Hiustenkuivaajassa:

"Älä käytä nukkuessa."
(Hitto, se onkin ainut aika jolloin laitan hiuksiani.)

Pakaste-valmisruoka-annoksessa:

"Tarjoiluehdotus: sulata."
(siis ihan vaan ehdotus)

Uunivanukkaassa:

"Tuote on kuuma lämmityksen jälkeen."
(eikös se yö seuraa päivää?)

Maapähkinöissä:

"Varoitus: tuote sisältää pähkinää."
(Kuka oli näin fiksu?!)

Lasten yskänlääkkeessä:

"Älä aja autoa tai käytä muita koneita."
(Liikenneonnettomuuksia voitaisiinkin vähentää rutkasti, kun saataisiin kaikki ne 5-vuotiaat hurjapäät pois ratista)

Lentokoneessa tarjoiltavan maapähkinäpussin kyljessä:

"Ohjeet: 1. Avaa pussi, 2. Syö pähkinät."
(3. Lennä Deltaa)

Useimmissa jouluvaloissa:

"Vain sisä- ja ulkokäyttöön."
(Ja muita vaihtoehtoja on?)

Lapsen Supermies-asussa:

"Tämä puku ei mahdollista lentämistä."
(No nyt kyllä rahat takaisin!)

Särkylääkepakkauksessa:

"Saattaa aiheuttaa päänsärkyä"
(Selvä se, särkylääkkeestä saa tietystikin särkyä, ja pahoinvointilääkkeestä pahoinvointia...)

Hiuskihartimessa:

"Ei saa työntää ruumiin aukkoihin"
(?!)
"Ei saa käyttää nukkuessa"
(no tämänhän tuli selväksi jo hiustenkuivaajan kohdalla)
"Ei sovellu kulmakarvojen, silmäripsien tai häpykarvojen kihartamiseen"
(kyllä nyt harmittaa!)

Japanilaisessa tehosekoittimessa:

"Ei saa käyttää siihen toiseen tarkoitukseen."
(Not to be used for the other use.)"
(Nyt nimittäin heräsi uteliaisuus, täytyy tunnustaa.)

**Luonnontieteitä
opiskelevan luontaisetä
=
LAL:n opiskelijajäsenyys
>
www.luonnontieteilijat.fi**

LIITY JÄSENEKSI!

pistos päivässä pitää sinut yhteistyöhaluisena...